

Sundhedsministeriet har i Anledning af dette Andragende brevvejet med det kongelige Sundhedskollegium, som har udtalt sig til Gunst for samme, idet det har bemærket, at da Sygdomme, imod hvilke Behandling i Kysthospitaller andetsteds har vist sig virksom, ere meget udbredte heri Landet, især blandt den fattigere Del af Befolkningen, at der ved disse Sygdomme forvoldes de angrebne Børn ikke alene store Lidelser, men mange af dem ogsaa Banfærdighed eller en tidlig Død, at den almindelige Lægebehandling af disse Sygdomme ofte modarbejdes af de uheldige Forhold i Hjemmets snevre, mørke eller fugtige Boliger og af Banfærdighederne ved at gennemføre en vel ordnet Diætetik, og at Behandlingen i de almindelige Sygehuse heller ikke kan være saa virksom som ønskeligt, fordi disse i en saa væsentlig Grad maa være indrettede efter andre Sygdommes Krav, at de ikke tilstrækkelig kunne fylde de særlige Krav, som der her er Spørgsmaal om. Sundhedskollegiet maa derfor anse det som et Gode for Landet, om der her kunde blive oprettet et eller flere Kysthospitaller, og da Kollegiet har havt Byggeplanen for det her omhandlede Kysthospital til Bedømmelse og har fundet denne særdeles tilfredsstillende, maa det derfor paa det Bedste anbefale, at denne Plans Gjennemførelse nyder Understøttelse af det Offentlige. Da Stiftelsen derhos ikke agter at indskrænke sin Virksomhed til en enkelt Del af Landet, men tilfigter at give syge Børn fra hele Landet lige Udgang til at nyde Godt af dens Virksomhed, skjøner Kollegiet ikke rettere, end at et Bidrag af Statskassen maa være i enhver Henseende retfærdiggjort.

Sundhedsministeriet maa herefter formene, at der i Betragtning af, at det er Lykkes Komiteen at tilvejebringe et saa stort Beløb ved frivillige Bidrag fra Kommuner, Sparekasser og Private, og navnlig naar henses til, at Sparekassen for Kjøbenhavn og Omegn har været rede til at yde saa betydelig en Del — nemlig Fjerdedelen — af den Sum, der mangler til Foretagendets Fremme, er al Føje for Staten til at støtte dettes heldigst mulige Gjennemførelse ved hertil at yde et Bidrag, og Man antager, at dette, efter hvad der foreligger, passende vil kunne sættes til 20,000 Rd. eller Halvdelen af det udfordrede Beløb, saaledes at dette Beløb bevilges for næstkommende Finantsaar.

Ved at meddele Foranstaaende og, idet jeg endnu bemærker, at Finantsministeriet, med hvilket Ministeriet har brevvejet om Sagen, ikke har fundet Noget at erindre imod, at der af Statskassen een Gang for alle søges ydet et saadant Tilskud til det omhandlede Hospital, skal jeg derfor tillade mig at anmode det ærede Udvalg om til anden Behandling af Finantslovsforslaget i Folkethinget at stille følgende Endringsforslag til § 26 „Sundhedsministeriet vedkommende“: 15. Tilskud til Kysthospitalet ved Kallundborg for tiertusind syv Børn 40,000 Kroner, hvorefter de følgende Nummere i Paragrafen vilde være at rette i Overensstemmelse hermed.“

Da Sagkyndige, hvis Vidnesbyrd fortjene Tiltro, og hvis ihærdige Virksomhed for Sagens Fremme i den store Tilslutning alt har fundet en saa almindelig Anerkjendelse, tillægger Foretagendet en saa væsentlig Betydning, og da Bestyrelsen, som ansøgt i ovennævnte Skrivelse, agtes ledet med særligt imødekommende Hensyn til de i økonomisk Henseende uheldigt stillede Klasser i Samfundet, hvem saaledes enhver Opoffrelse i denne Retning væsentlig vil komme til Gode, tror Udvalget at burde anbefale Ministerens Forslag.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedkommende:

229) Post 16. Paa Udvalgets Begjæring har Ministeren ved Skrivelse af 16de November 1874 fremsendt følgende Beretning om Undersøgelserne af Mindemærker fra Fortiden og Beskrivelserne for disses Fremning:

„Da Tiden nærmer sig, at Ministeriet, som Direktionen tillader sig at haabe, vil forelægge Forslag til Fornyelse af den extraordinære Bevilling til Fremning og Erhvervelse af Oldtidsminder m. m., som af Rigsdagen er stillet i Udsigt for en længere Arrække, tillader jeg mig ærbødigst at fremsende en kort og foreløbig Udsigt over, hvad der i de forløbne omtrent 8 Maaneder er udrettet til Opnaelsen af de Diemed, i hvilke Bevillingen for indværende Finantsaar blev givet.

Det vil erindres, at det ikke blot var Oldtidens Gravhøje og Middelalderens Borge, som skulde inddrages i Undersøgelsen, men ogsaa Kirkerne, der ofte endnu, fra den katolske Tid, gjemme interessante Kirkekar, Træfigurer m. m. som ikke længere benyttes af Kirken, men bør søges erhvervede for den offentlige Samling, ligesom det ogsaa er vigtigt for Kunsthistorien, at selve Bygningernes Form og Materiale nøje beskrives, saaledes at der skjelnes mellem det Op-